

Sygn. akt II K 70/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w W. w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Magdalena Mikołajczyk**

Po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 r.

sprawy: **M. J.**

Syna J. i B. z d. C.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że

W dniu 26 grudnia 2013 r, w W., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,67 mg/litr - alkoholu w wydychanym powietrzu, wynik II badania 0,65 mg/litr - alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. w sprawie IIK (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązującego orzeczonego wymienionym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo prowadził pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

I. M. J. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§4 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 49§2 kk orzeka świadczenie pieniężne w wysokości 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 grudnia 2014 r. w W. około godziny 19.20 funkcjonariusze miejscowej policji zatrzymali samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) A, którym kierował oskarżony M. J.. Po przebadaniu oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I. okazało się, że znajdował się on w stanie nietrzeźwości z wynikiem pierwszego badania 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugiego 0,65 mg/l. Jak się okazało oskarżony kierował samochodem pomimo orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. J. – k. 7, 34;
- notatka urzędowa – k. 1;
- protokół badania stanu trzeźwości – k. 2;
- wyrok Sądu Rejonowego w W. z 4.10.2013 r., sygn. akt II K (...) – k. 18.

M. J. był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z 4 października 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 178a § 1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 12 października 2013 r.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w W. z 4.10.2013 r., sygn. akt II K (...) – k. 18.

M. J. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego M. J. – k. 7, 34.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego nie może budzić żadnych wątpliwości. Oskarżony od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do winy i okoliczności popełnienia przestępstwa w świetle jego wyjaśnień oraz reszty materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę oskarżonemu, który opisał swoje zachowanie i w najmniejszym stopniu nie kwestionował swojej winy. Na podstawie niekwestionowanych dowodów z protokołu z badania stanu trzeźwości Sąd ustalił stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzone u oskarżonego po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. Odpis wyroku uprzednio zapadłego wobec oskarżonego pozwoliły na ustalenie, że oskarżony był wcześniej karany za czyn z art. 178a § 1 kk, co miało wpływ na zakwalifikowanie jego zachowania jako wypełniające znamiona występku z art. 178a § 4 kk. Dowody te są jednoznaczne i ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości. Dowód z notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji miał znaczenie pomocnicze i służył do ustalenia okoliczności mniej istotnych w sprawie i pozytywnego zweryfikowania pozostałego materiału dowodowego.

W świetle poczynionych ustaleń nie może być żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w dniu 26 grudnia 2014 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, przy czym wcześniej był karany za czyn z art. 178a § 1 kk, tym samym wypełnił znamiona występku z art. 178a § 4 kk.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze wskazania z art. 53 kk i uwzględnił zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Okolicznością obciążającą oskarżonego jest to, że oskarżony popełnił w istocie identyczny czyn jak ten, za który został skazany uprzednio, co jednoznacznie świadczy o jego niepoprawności. Tu należy wskazać, że oskarżony dopuścił się powrotu do przestępstwa nieco ponad dwa miesiące po wymierzeniu mu poprzedniej kary za taki czyn i znajdując się w okresie próby. Okoliczności popełnienia czynu wskazują na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, wszak oskarżony kierował samochodem pod znacznym wpływem alkoholu przekraczając granicę warunkującą przestępność tego zachowania ponad dwukrotnie. Co więcej oskarżony prowadził samochód osobowy w centrum W.. Z całą pewnością dzień 26 grudnia 2013 r. jako dzień świąteczny był dniem zmniejszonego natężenia ruchu, jednakże nie bez znaczenia jest także i to, że jak co roku w okresie świątecznym, pomimo powszechnie znanych zwiększonych kontroli drogowych, zatrzymywana jest szczególnie duża liczba pijanych kierowców. Także motywacja oskarżonego zasługuje na potępienie, gdyż nie miał on absolutnie żadnych racjonalnych powodów by prowadzić samochód, bo za takie nie można uznać chęci przestawienia auta w inne miejsce. Oskarżony mógł zachować się w sposób dowolny i nie naruszać prawa, a podejmując taki świadomy wybór musi liczyć się z jego konsekwencjami. Ponadto oskarżony jak przyznał

pił alkohol tego samego dnia więc nie mógł racjonalnie przypuszczać, że nie znajduje się w stanie nietrzeźwości. W tej sytuacji oskarżony stanowił znaczne zagrożenie dla uczestników ruchu, za których należy uznać także i pieszych. Oskarżony popełniając po raz drugi takie same przestępstwo w przeciągu mniej niż 6 miesięcy i ledwie dwa miesiące po wcześniejszym skazaniu i to w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów, daje jednoznaczny wyraz lekceważenia porządku prawnego. Uprzednio wymierzona kara i środek karny okazały się całkowicie nieskuteczne, zatem konieczne było surowe potraktowanie oskarżonego. Co do oskarżonego wykluczone jest postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej i wobec jego przeszłego i obecnego zachowania konieczne jest odizolowanie go czasowe od społeczeństwa, gdyż jedynie to powstrzyma go od naruszania prawa. Okolicznością tylko nieznacznie łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego do winy, wszak został on złapany na gorącym uczynku i jego zawinienie było i bez tego oczywiste. Z tych względów Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności, w okolicach dolnej granicy, bez warunkowego zawieszenia uznając, że oskarżony w najmniejszym stopniu nie zasługuje na skorzystanie z tego dobrodziejstwa.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat uznając, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych, z uwagi na jego inklinację do czynienia tego w stanie nietrzeźwości, stanowić może istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Wyeliminowanie oskarżonego z ruchu na możliwie długi okres jest jedynym rozwiązaniem mogącym zapewnić uwolnienie od zagrożenia jakie oskarżony stwarza uczestnicząc w tym ruchu. Długi okres stosowania tego środka powinien skutecznie wpłynąć na oskarżonego jak i na świadomość prawną społeczeństwa.

Na podstawie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie powszechność przestępstw z art. 178a § 1 kk. Środek karny w postaci świadczenia pieniężnego pełni funkcję związaną z potrzebą kształtowania świadomości prawnej i w odniesieniu do czynu oskarżonego należy jego orzeczenie potraktować jako symboliczne naprawienie szkody. Beneficjent tego środka jest podmiotem działającym na rzecz ofiar przestępstw, a z uwagi na powszechność przestępstw popełnianych przez nietrzeźwych kierowców, ofiar tego typu występków jest znaczna liczba, toteż zasadne jest wymierzenie takiego środka karnego. Poza tym wymierzony środek stanowiący obciążenie finansowe dla oskarżonego ma na celu uświadomienie także, że naruszanie prawa nie popłaca.

Wobec nałożenia na oskarżonego obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, gdyż przemawiają za tym względy słuszności.